

Kirkkomme

Turun ja Kaarinan
seurakuntayhtymä

Turun ja Kaarinan seurakuntayhtymän **VUOSIKERTOMUS 2009**

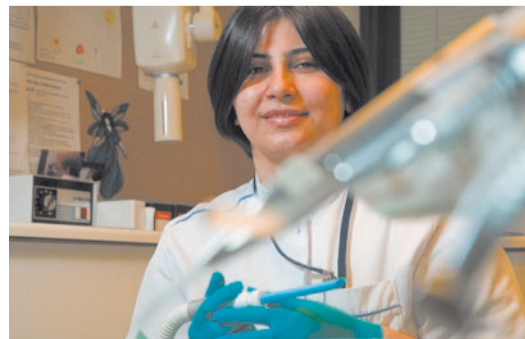
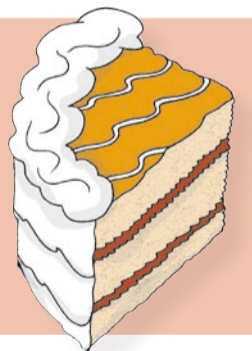
MONTA TAPAA JAKAA KAKKU

Onko nykyinen oikea?

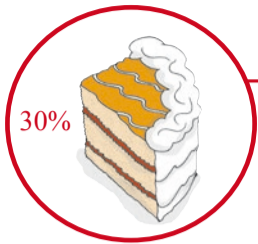

MIHIN RAHAT MENEVÄT?

Osallistumalla seurakuntavaaleihin
olet mukana päättämässä.
Välitä, älä valita!

Yhteisvastuuta. Hengellisyttä. Nuorisotyötä. Sinkkutyötä. Aikuisia ja vanhuksia. Perheneuvontaa. Maahanmuuttajatyötä. Kerhotoimintaa...

Kiinteistöjenhoito

VUONNA 2009...

- Kiinteistöjenhoitoon kului 30 % seurakunnan rahoista eli noin 14,7 miljoonaa euroa.
- Kiinteistöt tuottivat noin viisi miljoonaa euroa.

- Suurin hanke oli Henrikinkirkon laajennus, yhteensä 6,3 miljoonaa euroa.
- Kiinteistöissä järjestettiin noin 4800 tilaisuutta.
- Tilaisuuksin osallistui noin 325 700 ihmistä.

Seurakunnassa on TILAA KOKO PERHEELLE

Kirkko on läsnä Kuisman perheessä kolmessa sukupolvessa.

”Käyn Hirvensalon kirkolla bändikämpässä. Meitä on kolme-neljä kaveria, itse soitan kitaraa. Musiikki on... ei nyt ihan heviä mutta vähän sinne päin.”

- Veikka, 11

”Minun osallistumiseeni liittyy usein musiikki: aikoinaan olin mukana kuorossa, viimeksi olen ollut soittamassa esimerkiksi pyhäkoulussa ja pyydyttiinpä minua esilaulajaksi ehtoollismessuunkin.

- Jukka Penttilä

”Olen mukana esimerkiksi seurakunnan ystävyyspiirissä Viro-toimikunnassa. Vapaaehtoistyötä olen myös tehnyt jo parikymmentä vuotta. On kiva auttaa.”

- Helena Kuisma-Penttilä

”Jonkun verran käyn jumalanpalveluksissa, minkä lisäksi olen ollut raamattukerholeireillä auttelemassa. Ja tietenkin toimin poikien bändin roudarina.”

- Jari Kuisma

”Olen mukana pyhäkoulu-työssä, vedän kouluikäisten raamattukerhoja ja naisten raamattupiirejä. Raamattukerhoissa tavoitteena on tavoittaa erityisesti kouluikäisiä poikia ja heidän isiään. Elleivät isät ole mukana, eivät ole pojatkaan.”

- Orkkuli Kuisma

”Ennen kävin päiväkerhossa ja nykyään pyhäkoulussa. Laulamini on kaikkein kivointa.”

- Helinä, 7

”Kivoimpia ovat Raamattukerhon viikonloppuleirit Heinäkossa. Siellä ollaan yötyä, saunotaan, tehdään kaikenlaista ja mukana on kavereita.”

- Tuulevi, 9

”Päiväkerhossa kaikkein kivointa on, kun jollain on synttärit ja kun syödään eväitä.”

- Sisko-Liina, 5

Esteettömyyttä ja kirkonlaajennus

Seurakuntayhtymän vuoden 2009 suurin hanke rahallisesti oli Henrikinkirkon laajennus, joka valmistui nyt keväällä. Projektin ajoitus oli sikäli hyvä, että taantuman takia työvoima- ja materiaalikutannukset olivat hieman pienempiä kuin mitä ne olisivat muuten olleet. Myönteistä oli myös se, että syvimmän taantuman hetkellä kyettiin tarjoamaan työtä kymmenille paikallisille rakennusalan ammattilaisille.

Pienempi, mutta ei vähäisempi, asia liittyi siihen, kuinka helposti kirkkoihin ja seurakuntataloihin pääsee. Turun ja Kaarinan seurakuntayhtymässä on tehty kovasti töitä esteettömyyden toteuttamiseksi. Siinä myös onnistuttiin, mistä kertoi kiinteistöjohtaja Seppo Kosolan Kynnys ry:ltä saama vuoden Kynnyspalkinto.

Seurakuntayhtymässä kiinteistöjen esteettömyyden eteen on tehty töitä jo useita vuosia. Seurakuntien uudisrakennukset rakennetaan esteetömmiksi ja tänä syksynä valmistui esteetömyyskartoitus, jonka pohjalta vanhojen rakennusten muutostöitä jatketaan.

Turun ja Kaarinan seurakuntien erikäiset rakennukset muodostavat haasteen monille vammaisille ja vanhuksille. Kirkon portaat, raskaat ovet tai puuttuvat inva-wc:t vaikeuttavat monien tasavertaista osallistumista seurakuntien toimintaan. Oman lisänsä asioihin tuo museaalinen ympäristö: esimerkiksi Tuomiokirkkoon tehtävät muutokset täytyy aina tehdä mitä suurimmalla pieteetillä. •

Kun puitteet ovat kunnossa, toiminta on helpompaa

Jos seinät voisivat puhua, seurakunnan kerhotiloilla olisi monta tarinaa kerrottavana. Kirkkojakin enemmän ihmiset kokoontuvat seurakuntataloille mitä erilaisimpiin toimiin, kerhoihin ja tapahtumiin.

Ajatellaan vaikkapa Mikaelinseurakunnan seurakuntakotia sekä sen viereistä Mikonmökkiä. Pikkuisille on tiistaisin kolme muskariryhmää. Lisäksi kaksi kertaa viikossa on päiväkerho. Pyhäkoulu järjestetään sekä sunnuntaina että keskiviikkona. Koululaiset ovat tervetulleita iltapäiväkerhoon joka arkipäivä klo 11-17.

Nuortenillat ovat perjantaisin. Nuorten aikuisten NAMI-illat pidetään joka toinen viikko.

Rukoushetkiä järjestetään pari kertaa viikossa aamulla ja illalla. Miesten piiri kokoontuu torstaisin.

Kolme partiolippukuntaa kokoontuu toisinaan myös seurakuntakodissa.

Rukouksen iltapäiviä pidetään joka

toinen sunnuntai. Muutaman kerran vuodessa voi osallistua Alfa-kurssille.

Eläkeläiskerhoja kokoontuu viikon aikana seurakuntakodille useampiakin. Kaffittelun ja yhdessäolon ohessa voi osallistua vaikka Pilates-kurssille.

Omaishoitajat tapaavat toisiaan kerhan kuussa seurakuntakodissa.

Paljon muutakin seurakuntakodin seinien sisälle mahtuu. Ennen kaikkea sinne kuitenkin mahtuu ihmisiä, yhdessäoloa, turvallista, mukavaa ja ajatuksia-kin herättävää toimintaa ihan kaikille.

Kulttuurihistoriaa

Seurakunnat ovat merkittävä, kenties merkittävin, kansallisen kulttuurihistorian säilyttäjä ja vaalija. Mitäpä olisikaan kirkonkylä ilman ikiaikaista kirkonkirkkoa? Keski-ikäisiä rakennuksia maassamme on muutaman linnan lisäksi noin sata kirkkoa. Turussa kirkkoja on

14, kansallispyhäkkö Tuomiokirkko tietysti tärkeimpänä.

Se, että yhtymän konservattorit pitävät kirkot kunnossa on kallista, mutta tärkeää koko yhteiskunnalle. Viime vuonna yhtymä saneerasi kiinteistöjä noin 2,4 miljoonalla eurolla ja siitä 500 000 meni nimenomaan kulttuuriperinnön ylläpitoon.

Leirielämää

Ikimuistoisimmat seurakuntakokemukset moni on kuitenkin saanut muualta kuin seurakuntatalolta tai kirkosta: rippileireiltä.

Seurakunnilla on kolme leirikeskusta, Sinappi, Kunstenniemi ja Heinäokka. Rippikoululaiset täyttävät kesät niin, että perjantaisin tunnelma on kuin ruotsinlaivoilla, kun uusi ryhmä tulee sisään ja vanha lähtee pois ja väliin jäävässä kolmessa tunnissa täytyy ehtiä vaihtaa lakanat ja siivota paikat.

Toki leirikeskuksissa käy muitakin kuin nuoria. Leirien yleisestä suosiosta

SEINIÄ NE VAIN RAKENTAVAT!

SISÄLLÄ ON VIIHTYISÄMPÄÄ KUN ON SEINÄT JA KATTO.

kertonee, että seurakunnan kolmessa leirikeskuksessa tarjottiin yhteensä 173 000 aterialla. Käyttöpäiviä oli 58 000, mikä on hyvä saavutus, kun talviaika on kuitenkin hiljaisempaa.

Omassa kodissa

Seurakunta on myös merkittävä vuokranantaja. Se tarjoaa kodin yli 3000 ihmiselle Turussa. Moni seurakuntien omistamista 900 vuokra-asunnosta on lisäksi pieniä yksioita ja kaksioita, siis juuri niitä kaikkein eniten kysytyjä. Seurakunta onkin vuokranantajana

varsin miellyttävä: asunto myydään yleensä vain, jos asukas itse haluaa sen ostaa. Myös vuokratulojen kohtuullisuus on tärkeä asia seurakunnalle. Sosiaalisetkin seikat voidaan huomioida, jos kohta vuokraustoiminnasta on tarkoitus myös saada tuloja, joilla rahoitetaan muuta toimintaa. Vuokratuloja saatiin noin viisi miljoonaa.

Seurakunta kantaa vastuuta ympäristöstä. Vuonna 2009 jatkettiin energiasäästötoimiin liittyviä saneerauksia, joita tehtiin Tuomiokirkossa, Mikaelissa, Martissa, Kaarinassa ja Pallivahan seurakuntakeskuksessa. Taustalla on sitoutuminen ympäristöystävälliseen toimintaan, minkä merkiksi haettiin ja saatiin jo toisen kerran Kirkon ympäristödiplomi. •

PERHEALBUMIN KERTOMAA – seurakunta mukana koko elämän

Jokaisesta perhealbumista löytyy samankaltaisia kuvia. Yksi yhdistävä tekijä on, että kuvattavat tapahtumat ovat sellaisia elämän tärkeitä hetkiä ja käännekohtia, joissa myös seurakunta on mukana: Tuo on Marin kastetilaisuudesta, katsokaa millainen tukka Raimolla oli! Tuossa Mari on päiväkerhon pihalla syömässä hiekkaa. Tuo on jamboreelta vuodelta 1982. Tuossa on rippikuva, Mari on tuo toinen ylärivistä – hyi mikä permanentti! Tämä on Turun linnakappelista, jossa Mari ja Jari menivät naimisiin. Tämä on heidän ensimmäisen lapsensa ristiäisistä, vähän heilahtanut kuva, varmaan Aini-mumman ottama. Ja tässä on Unto-sedän hautajaiset.

Niinhan se menee, koko elämänsä yhdessä albumissa.

Se kaikkein tärkein side kirkkoon solmitaan yleensä ensimmäisenä elinvuonna. Kaikkiaan reilut 80 prosenttia suomalaisvauvoista kastetaan. Vuonna 2009 yhtymän alueella se tarkoitti 1618 lasta. Maan suosituimmat nimet olivat Aino ja Veeti.

Kasteista valtaosa pidetään kotona, mutta toki kastetilaisuus voi olla kirkkossakin. Silloin kastejuhlaa voi käydä viettämään vaikkapa seurakuntatalolla. Turussa ja Kaarinassa tilan varaus on maksuton kolmen tunnin ajan seurakunnan jäsenille – poikkeuksena tosin Maarian pappilan juhlahuoneisto, Nummen seurakuntakoti ja Katariinan pappila.

Taaperosta koululaiseksi

Ennen kävelemään oppimista – ja aika monta vuotta sen jälkeenkin – lapsen suhde seurakuntaan riippuu tietenkin vanhemmista. Kaikkiaan yhtymän alueella järjestettiin viime vuonna reilut kaksi tuhatta jumalanpalvelusta, joihin osallistui noin 175 000 ihmistä, joten aika monta pikkuistakin mahtui mukaan. Lisäksi järjestetään erityisiä perhekirkkoja, jotka on suunniteltu nimenomaan lapsia silmällä pitäen.

Mukavaa yhdessäoloa pienimmille ovat myös maksuttomat vauvamuskarit, sekä perhekerhot, joissa yhdessä äidin tai isän kanssa kokoonnutaan leikkimään tai viettämään aikaa. On hengähdystauko vanhemmillekin päästä vaipanvaihdon lomassa tapaamaan muita aikuisia.

Koululaisille seurakunnan harrastusmahdollisuuksien kirjo on lähes rajaton. On partiota, kokkikerhoja, raamattukouluja, isä-poika -kerhoja, sähköä, kuoroja, bänditoimintaa... ja tietenkin koulun jälkeen iltapäiväkerhoja.

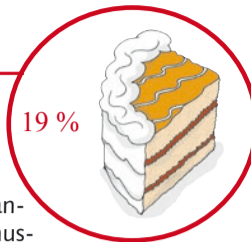
Rippikouluun melkein kaikki

Seuraavaa kirkollisesti suuri tapahtuma on vähän varttuneempina: rippikoulu käydään yleensä 15-vuotiaana. Rippikoulun aloittaa vuosittain noin 1650 nuorta Turussa, Kaarinassa ja Piikkiös-

Seurakuntien oma toiminta

VUONNA 2009...

- Seurakuntien toimintaan kului noin 19 % yhtymän rahoista eli noin 9,7 Me.
- Seurakuntien toimintaa ovat esimerkiksi jumalanpalvelukset, rippikoulut, erilaiset lähetys-, vanhus- tai vaikka raamattupiirit, kuorot ja nuorisotyö.

sä. Kirkkoon kuuluvista noin 97 % käy koulun myös loppuun. Koko ikäluokasta ripari tavoittaa noin 82 prosenttia.

Leiririppikoulu on vuodesta toiseen suosituin vaihtoehto. Esimerkiksi Heinäkossa ehditään kesän aikana pitää kolmekymmentä leiriä, joihin osallistuu kolmetuhatta riparilaista, joille keitetään aamupuuroa 20 000 lautasellista. Ja tietysti lounaat ja muut päälle. Kun leiri päättyy ja uudet tulevat, meno on kuin ruotsinlaivalla: aikaa siivota ja vaihtaa peitteen tunti.

Rippikoulu on naimisiinmenolupa, joskaan naimisiinmenoa ei ehkä ihan vielä mopoikäisenä kannata harkita. Konkreettinen asia rippikoulun päätteeksi on ensimmäinen ilman vanhempia nautittu ehtoollinen.

Ehtoollisella kävijöiden määrä on viime vuosina ollut nousussa. Vuonna 2009 ehtoollisia järjestettiin 1160 kappaletta ja niillä kävi reilut 72 000 ihmistä. Esimerkiksi Tuomiokirkossa ehtoolliselle pääsee kolme kertaa viikossa, lauantaina on tarjolla alkoholiton vaihtoehto, joka on lapsiperheiden suosiossa.

Hääjuhlassa nähdään!

Jokunen vuosi rippikoulun jälkeen avioliitto tulee monille ajankohtaiseksi. Kirkkohäiden suosio on ollut jo muutaman vuoden kasvussa. Turussa ja Kaarinassa vuonna 2007 alttarille astui 686 paria, vuonna 2008 721 paria ja 2009 1094 pa-

ria. Suosituin viikkukuukausi on elokuu – juhannushäät eivät enää nykyään ole kovin pop. Vihkikirkoista suosituimpia olivat Turun tuomiokirkko, Mikaelin-kirkko ja Maarian kirkko.

Kirkkohäät kalskahtaa komealta, mutta ne voi tahtoessaan järjestää myös pienimuotoisesti. Seurakuntayhtymänkin alueella on pieniä viehättäviä kappeleita ja kirkkoja, joissa lämminhenkinen hääjuhla syntyy ilman suurempaa tohinaa. Ikimuistoksen hääjuhlan ei myöskään tarvitse olla kallis. Kirkkorakennukset kuuluvat kaikille ja seurakuntatalot ja -kodit ovat käytettävissä hääjuhliin ilmaiseksi tai hyvin huokealla.

Häihin – no, yleensä kai jo sitä ennen – liittyy myös yhteisen kodin perustaminen. Kodin siunaus on viime vuosina yleistynyt tapa, jonka tietenkin voi tehdä yhtä lailla sinkku kuin suurperhekin. Juhlusta voi järjestää oman toiveensa mukaan pienen ja intiimin tai kutsua siunaushetken naapuritkin.

Ennemmin tai myöhemmin, toivottavasti myöhemmin, elämään kuuluu myös kuolema. Hautajaiset on jälleen tilaisuus, joka kokoaa suvun kirkkoon, tällä kertaa suremaan. Viime vuonna hautauksia oli yhtymän alueella noin 1800. Kotialbumiin muistoksi jää kuvia. Vähemmän näkyvä, mutta yhtä kaikki tärkeä on apu hautajaisten käytännön järjestelyissä, joka omaisille annetaan yhtymän hautaustoimesta. •

Isonen Anton Froloff ja riparilaisia Kunstenniemes-

Yksinhuoltajien olohuoneesta tukea

Runosmäen seurakuntakodissa kokoontuu - ja kokoontui myös viime vuonna - kerran kuussa ryhmä yksin lasta odottavia, yksinhuoltajia ja etävanhempia, sekä tietenkin heidän lapsensa. Yksinhuoltajan olohuone on paikka, josta löytää juttuseuraa samassa elämäntilanteessa olevista ihmisistä.

Ohjelmassa on yleensä askartelua, pelaamista, teemakeskusteluja ja ilt-

pala. Paikalla on seurakunnan lastenhoitaja, joka leikittää ja hoitaa lapsia.

- Toisinaan meillä on teemailtojakini, joissa on joku alustus sekä keskustelua. Aiheina on ollut esimerkiksi seksuaalisuus eron jälkeen sekä vaikeat ihmissuhteet, kertoo perhediakoni ja seksuaaliterapeutti **Susanna Ruokonen**.

Toinen, varsin paljon kiitosta kerännyt, toimintamuoto viime vuonna oli depres-

siokoulu, joka järjestettiin pari kertaa:

- Masennusta on paljon, ja tämä on sellainen kymmenen kerran itsehoitokurssi, jonka tavoitteena on vähentää masennuksen määrää, lyhentää sen kestoa ja lievittää voimakkuutta.

Kurssi tukee arkipäivän selviytymistä. Siellä mietitään esimerkiksi, millä tavoin ajatukset vaikuttavat mielialaan ja miten voisi niihin vaikuttaa. Kartoitetaan myös

omaa elinympäristöä: onko ihmissuhteita riittävästi? Millaisia tulevaisuuden suuntia voisi olla edessä. Eikä tietenkään tarvitse olla vakavasti masentunut, että voi ilmoittautua kurssille. •

Tiedustelut: perhediakoni Susanna Ruokonen, puh. 040-3417 678 tai susanna.ruokonen@evl.fi.

Yhteisvastuuta,

O saa seurakuntien toiminnasta koordinoitua keskitetysti niin, ettei jokainen seurakunta joudu tekemään kaikkea itse. Näitä tehtäviä kutsutaan seurakunnan yhteisiksi, ja niihinkin suurin osa ihmisistä on monissa elämäntilanteissaan törmännyt.

Yhteiset seurakunnan tehtävät pitävät sisällään monenlaista harrastustoimintaa, mutta myös vakavampaa auttamistyötä sekä ihmisten tukemista elämän vaikeina hetkinä.

Näitä vakavampia tehtäviä hoitaa esimerkiksi diakoniakeskus. Vuonna 2009 diakoniatyö oli poikkeuksellisen haasteen edessä, kun maailman taloustilanne oli mitä oli. Akuutin ruoka-avun ohella osallistuttiin esimerkiksi työttömien yhdistysten toimintaan ja jatkettiin työpaikkatyötä STX:n telakalla.

Myös maahanmuuttajat olivat diakoniatyön kohde. Kirkkovaltuusto muun muassa vakinaisti venäjänkielisen maahanmuuttajatyöntekijän projektitehtävän.

Vuonna 2009 seurakunnat tukivat 27:tä partiolippukuntaa alueellaan!

Yhteisesti hoidettava seurakuntatoiminta

VUONNA 2009...

- Yhteisiin seurakunnan tehtäviin kului noin 19 % yhtiön rahoista eli noin 9,2 Me
- Yhteisesti hoidetaan pääosa varhaiskasvatuksesta, kuten päivä- ja iltapäiväkerhot, perhekerhot ja muskarit, diakonian erityistä osaamista edellyttävät tehtävät, kuten vammaistyö ja vaateapu. Yhteisiin tehtäviin kuuluvat myös sairaalasielunhoito, perheneuvonta ja palveleva puhelin. Yhteisten työmuotojen työntekijät liikkuvat myös sinkkujen, retriittien ja oppilaitosten maailmassa.

19 %

Rippikoulusta isoseksi - kokemuksia jakamassa

”Olin rippileirillä Kunsteniemessä 2008. Siellä oli mukavaa, joten kun viime vuonna kavereita meni isokoulutukseen, lähdin katsomaan millaista se olisi. Koulutuksessa vietimme muutaman leiriviikonlopun ja kun en itse ole partiossa tai vastaavassa, pelkkä leirielämäkin oli minulle jo hauskaa uutta.

Koulutus oli ryhmävetäjän koulutusta eli lähinnä leikkien, pelien ja vastaavien vetämisen harjoittelua. Itse leirillä kaikki meni suunnitellusti, leiriläiset käyttäytyivät hyvin ja kaikilla taisi olla mukavaa. Omasta mielestäni parasta oli ryhmäytyminen ja tutustuminen uusiin ihmisiin. Leirin lopussa suurin osa, elleivät kaikki, olivat ainakin vähän tuttuja.

Olen ollut tänä vuonnakin mukana isokoulutuksessa – joskin vähän laiskanlaisesti, kun on ollut kaikenlaista muutakin – ja kenties menen isoseksi myös kuluvana kesänä. Kun viime kesänä oli kivaa, ajattelin, miksen voisi mennä uudestaan?

*

Sen huomasin, että leiriläisenä oleminen on raskaampaa kuin isosena – meille raskainta taisi olla, kun ruokaa piti syödä viisi kertaa päivässä. Kas kun siinä on aina se ähkyn mahdollisuus!

Vakavasti puhuen: ainahan suurella leirillä voi tulla ongelmia ja riitaakin, mutta ainakin meillä kaikki meni mukavasti. Varsinaiset rippikoulun vetäjät – heitä oli kaksi, pappi ja nuorisotyöntekijä – osasivat suhtautua asioihin niin kuin pitää, eli eivät olleet liian tiukkoja.

Koulutuksessa tuli tutustuttua kaikkiin muihinkin niin, että kun varsinaiset leirit alkoivat, ei olisi haitannut, vaikkei alunperin mukana olisi ollut yhtään tuttua; siinä vaiheessa kyllä jo oli. Tietenkin leirillä tutustui sitten myös niihin rippikoululaisiin. Osa näistä tuttavuuksista on jatkunut sen jälkeenkin.” •

- Anton Froloff,

Martin seurakunnan isonen 2009

Rippikoulujen suosio on vankka

Rippikoulut ovat vuodesta toiseen huippusuosittuja. Suurin osa käy rippileirin, joita vuonna 2009 järjestettiin noin 70. Perusleirien lisäksi järjestettiin myös muunlaisia, kuten pari yhteistyöleiriä NMKY:n kanssa, partioripari, lasketteluleiri, maatilariipari, ratsastusriipari. Lisäksi oli muun muassa leiri vammaisille nuorille ja asperger-nuorille. Useimmat leirit järjestetään kesällä, mutta leirejä on myös hiihtolomaviikolla.

Viime vuodesta alkaen Turun ja Kaarinan seurakuntien rippikoulut ovat ilmaisia myös leirien osalta, mikä on poikkeuksellista. Tietyt missään muussa seurakuntayhtymässä Suomessa ei ole samanlaista käytäntöä.

Rippikoulu antaa monia oikeuksia. Konfirmaation jälkeen nuori saa käydä itsenäisesti ehtoollisella, toimia kummina ja äänestää 16-vuotiaana seurakuntavaaleissa sekä asettua niissä ehdolle 18 vuotta täytettyään. Rippikoulun käyminen on myös kirkollisen avioliittoon vihkimisen edellytys. •

yhteiskuntavastuuta ja yhteyttä

Perheneuvonta on yksi seurakunnan tärkeä tukimuoto. Se auttaa keskustelun ja terapian avulla parisuhteen ja perheen ongelmissa. Samaa tahtia kuin sen resurssit on kasvatettu, palvelujen kysyntä on lisääntynyt. Vuonna 2009 perheneuvonnassa kävi liki tuhat ihmistä. Myös palveleva puhelin ja -netti olivat suosittuja: vuoden aikana vastattiin 3635 puheluun 220 palvelevan netin kautta tulleeeseen yhteydenottoon.

Sairaalat ovat yksi paikka, jossa pappi ovat vahvasti läsnä. Sairaalapappien työ on ennen kaikkea henkilökohtaisia keskusteluja potilaiden kanssa. Vuonna 2009 vihittiin käyttöön Kaskenlinnan sairaalassa uusi ja kaunis kappeli. Uutta toimintaa oli kuolinviestitoiminnan aloittaminen yhdessä poliisin kanssa.

Retriitti, hiljaisuuden kokeminen, on monelle poikkeuksellinen elämys hektisessä maailmassa. Hiljaisuuden retriittejä järjestettiin viime vuonna 30 ja niihin osallistui 460 ihmistä.

Lapsia, sinkkutyötä ja muutakin

Kaikille tuttu seurakunnan palvelu ovat maksuttomat päiväkerhot ja muskarit. Kolmevuotiaana taapero voi osallistua Touhusukat-kerhoon, joka kokoontuu kerran viikossa kahdeksi tunniksi. Neljästätoista touhusukkaryhmässä oli viime vuonna mukana 130 lasta.

Päiväkerhoja oli 25. Ne on tarkoitettu 4-6-vuotiaille. Kerhot kokoontuvat kahtena päivänä viikossa kolme tuntia kerrallaan. Lapsia oli mukana 450.

Iltapäiväkerhotoiminta on luonteva jatke päiväkerhoille – seurakunnissahan on sekä tilaa että kerho-osaamista jo valmiiksi. Kaupunki onkin ulkoistanut osan lakisäateistä iltapäiväkerhotoimintaa seurakunnille. Kaikkiaan yhtiön hoidettavana on 14 iltapäiväkerhoa, joissa vuonna 2009 kävi liki 650 lasta. Kyseessä on kelpo yhteistyömuoto: lap-

set saavat puuhaa koulun jälkeen, vanhempien ei tarvitse potea huonoa omaatuntoa ja seurakunnat saavat kontaktin koulunsa aloittaneiden lasten sekä heidän perheidensä elämään.

Iltapäiväkerhosta ei ole monen vuoden harppaus opiskelijaelämään. Oppilaitospastorit ovat läsnä niin ammatillisissa oppilaitoksissa kuin yliopistossa. Mielenkiintoinen kuriositeetti oli **Atte Airaksisen** osallistuminen ammattitaitojen MM-kisoihin Kanadan Calgaryssa – maajoukkuepappina.

Seurakuntatyö ei toki ole pelkästään perhekeskeistä. Sinkkutyötä on tehty jo yli vuosikymmen, oma vakituinen työntekijä sillä on ollut jo kolme vuotta. Toiminta on monenlaista yhdessäoloa: sinkkulounaita, leffailtoja, museokäyntejä, kävelyretkiä, karaokea, pyöräretkiä. •

PALVELEVA PUHELIN
01019 0071
evl.fi/palvelevanetti

Lahja lapselle keräys onnistui yli odotusten

Nopealla aikataululla vuoden 2009 lopulla pystyyn polkaistu ”Lahja lapselle” –keräys oli suurempi menestys kuin kukaan osasi toivoa. Keräyksen kautta oli mahdollista ostaa vähävaraisille perheille heidän lastensa toivomia lahjoja.

Diakoniasihteri **Mervi Salin-Inkinen** kertoo, että idea syntyi, kun laman myötä yhä useammat perheet ottivat yhteyttä – ja joulukin oli tulossa. Käytännössä keräys toimi niin, että diakoniakeskus keräsi lasten lahjatoivelistaa ja lahjoittajat toteuttivat niistä jonkin ja toimittivat paketin diakoniakeskukseen, joka välitti sen edelleen pukinkonttiin. Lahjat olivat arvoltaan kympeistä viiteen kymppiin.

Ihmiset innostuivat asiasta suuressti ja lahjoituksia saatiin paljon. Kaikkiaan keräyksen avulla välitettiin yli 560 lahjaa. Yksityisihmisten lisäksi myös monet työporukat ja yritykset

innostuivat mukaan.

- Halusimme nimenomaan, että lapset saisivat itse toivoa. Se oli lapsen ihmisarvon kunnioittamista: että voi saada mitä toivoo, eikä sitä mikä ehkä olisi hyödyllistä. Myös perheissä udeltiin yhä uudestaan, että ihan ko oikeasti saa lelukatalogista valita?

Muutama joulun ihmekin keräyksen mahtui:

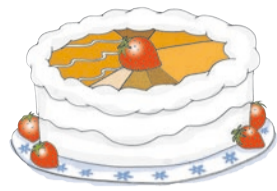
Lapsi toivoi cd-soitinta, jonka hinta oli 30 euroa. Eräs rouva osti lahjakortin, mutta nosti summan kuitenkin neljään kymppiin, kun se tuntui paremmalta. Vähän ennen joulua isä sitten soitti huolestuneena ja kertoi, että se 30 euroa olivat ollut tarjoushinta ja laite maksaakin neljä kymppiä.

Se 40 euroa tiesi paikkansa!

Keräys järjestetään tänäkin vuonna. Asiasta tiedotetaan myöhemmin Kirkko ja me -lehdessä sekä seurakunnan nettisivuilla. •

TULOT

Kirkko saa tulonsa pääosin veroina. Kirkollisvero yhtymän alueella oli ja on yksi prosentti. Veron kerää valtio, joka tilittää sen yhtymälle. Vuonna 2009 se oli 39,4 miljoonaa.

Lisäksi yhtymä saa osan yhteisöveron tuotosta eli niistä veroista, jotka valtio kerää yrityksiltä ja yhteisöiltä. Tämä osuus ei ole seurakuntien päätettävissä: valtio maksaa sen, minkä katsoo hyväksi. Vuonna 2009 yhteisöveron määrä laski dramaattisesti, mutta valtio kompensoi sitä hieman nostamalla seurakuntien osuuksien määrää. Kaikkiaan yhteisöveron tuotto laski silti 22,7 prosenttia.

Seurakunnat saavat osan yhteisöveron tuotosta, koska ne huolehtivat hautausmaista sekä kulttuurihistoriallisesti arvokkaista kiinteistöistä eli kirkoista.

Kaikkiaan seurakuntayhtymän taseen loppusumma oli 205 miljoonaa euroa, josta hautainhoitorahaston osuus 64 miljoonaa.

Koko yhtymän kassavarojen muutos vuonna 2009 oli 5,4 miljoonaa miinuksella eli sen verran syötiin vanhoja säästöjä. Nämä rahat menivät investointeihin.

Investoinnit

VUONNA 2009...

- Investoinneilla tarkoitetaan rahaa, jolla rakennetaan uusia kiinteistöjä tai peruskorjataan tai laajennetaan vanhoja. Sitä kului noin 7 Me.
- Investointien määrä vaihtelee vuosittain, mutta yhtymän kokoisessa organisaatiossa varsin usein on meneillään mittaviakin hankkeita. Erityisesti vanhojen kirkkojen peruskorjaukset ovat kallista puuhaa – vuonna 2009 Tuomiokirkkoon uusittiin sprinklerijärjestelmä, jonka hinnaksi tuli 200 000 euroa.
- Suurin hanke oli kuitenkin Henrikinkirkon laajentaminen, johon kului 4,3 miljoonaa euroa viime vuonna ja 6,3 miljoonaa kaikkiaan.
- Muista suuremmista hankkeista mainittakoon Heinänokan leirikeskusten keittämisen uusiminen sekä invavessojen rakentaminen Tuomiokirkkoon.

14%

Yleishallinto

VUONNA 2009...

- Yleishallinnon kuluihin sisältyvät esimerkiksi vaalit – joita tosin vuonna 2009 ei ollut – sekä kirkkovaltuuston omiin päätöksiin perustuvat varat, joita käytetään lähinnä akuutteihin kriiseihin kuten viime vuonna Haitin auttamiseen. Yleishallintoon kului noin 3,1 Me.
- Merkittävän osan vievät henkilöstökulut.
- Seurakuntalaiselle näkyvimpiä yleishallinnon alaan kuuluvia palveluja ovat esimerkiksi seurakuntasihteerien työ: heidän kauttaan muun muassa varataan papit toimituksiin sekä tilat.
- Toinen ulospäin näkyvä on keskusrekisteri eli väestökirjanpito. Virkatodistusten ohella se palvelee esimerkiksi sukuselvitysten tekijöitä – se on tärkeää perikunnille, mutta myös sukututkimuksen harrastajille.

6%

Rahoitus, verotus

VUONNA 2009...

- Rahoituskuluihin lasketaan esimerkiksi kirkollisveron keräämisestä syntyvät kulut – valtio kerää kirkollisveron ja laskuttaa siitä kirkkoa. Niinikään yhtymä maksaa osansa kirkon yhteisistä valtakunnallisista menoista, joita ovat esimerkiksi kirkolliskokouksen sekä kirkkohallituksen kulut. Tähän kului noin 3 Me.
- Suurin rahoitusmenoja suurentava tai pienentävä asia on yleinen taloudellinen kehitys. Rahoitusmenoissa näkyy, miten seurakuntien sijoitussalkku on kyseisenä vuonna voinut. Jos rahastojen arvot laskeneet, rahoitusmenoja on enemmän, jos taas kurssikehitys on ollut hyvä, menojen määrä vähenee. Nämä menot tai tulot ovat siis sikäli fiktiivisiä, että ne heittelevät riippumatta siitä, onko rahasto-osuuksia ostettu tai myyty.
- Vuosi 2008 oli sijoitusmarkkinoilla mustaakin mustempi, mikä näkyi seurakunnissakin: sijoitussalkun arvo laski 4,2 miljoonaa euroa. Toisaalta vuonna 2009 se on noussut takaisin ja mennyt vielä yli 2,7 miljoonalla. Seurakunnan sijoitussalkun kiertonopeus on varsin alhainen, eli kovin kerkeästi ei myydä, mutta ei myöskään osteta.

6%

Surutyö alkaa hautajaisten jälkeen

Irmeli Vainion molemmat vanhemmat kuolivat viime vuonna. Hautausjärjestelyihin ryhtyminen on raskasta, mutta apua siihen on saatavilla paljon.

”Isä kuoli ensin, vaikka hän oli se ’terve’. Kuukauden päästä kuoli äiti. Molemmat olivat tietysti jo iäkkäitä, joten ei se siinä mielessä yllätys ollut. Työssäni sairaanhoidon opettajana olen tietenkin myös tuttu ajatukselle, että kuolema voi kohdata kenet tahansa milloin tahansa.

Itse prosessi on aika selkeä. Lääkäri antaa kuolintodistuksen ja sen jälkeen saa ja pitää alkaa järjestää hautajaisia. Seurakunnista, sairaaloista tai vanhainkodeista saa ohjekirjasen, jossa on käytännön asiat väännetty rautalangasta. Se kirjanen on todella hyvä ja sen avulla on helppo edetä käytännön järjestelyissä. Myös seurakunnasta saa hyvin apua, ja hautausseurasto hoitaa, jos niin haluaa, suurin piirtein kaiken mahdollisen, vaikka se tietenkin sitten maksaa.

Meillä isä ja äiti toivoivat pieniä hautajaisia ja se helpotti asiaa. Oli helpompaa saada varattua tilat pienemmälle porukalle. Ylipäänsä raskas tilaisuus sujuu läheisten läsnä ollessa helpommin.

Seurakunnassa kävin tekemässä käytännön järjestelyitä. Varattiin kirkko, sovittiin virsistä ja niin edelleen. Valitsin myös vaatteet: äiti haudattiin juhlapuvussaan, isällä oli yllään tuttu kauluspaitansa niin kuin sen ikäpolven miehillä aina oli.

Aika kuolemasta hautajaisiin oli hyvin epätodellista, vähän kuin olisi elänyt sumussa tai unessa. Vasta hautajaisten jälkeen sitä ikään kuin käsitti mitä oli tapahtunut ja putosi todellisuuteen. Olen kuullut monelta muulta, että heille on käynyt samoin. Vasta silloin alkaa se varsinainen surutyö.

Hautajaisissa on kaikesta huolimatta myös jotain myönteistä. Niistä pyritään tekemään kauniit: että kukat olisivat kauniita ja tarjoilut hyvät, ark-

ku oikeanlainen. Surutyönkin perustan pitäisi olla myönteisydessä: muistellaan hyviä, iloisia yhteisiä asioita. Jokainen käy surutyöprosessiaan omalla tavallaan, joillekin prosessi on lyhyempi, toiselle taas pidempi.

Surutyössä ei pidä olla vahva, ei ainakaan vahvempi kuin on. Tärkeää on saada paha olo pois. Se voi tapahtua puhumalla, piirtämällä tai vaikka kirjoittamalla. Usein ihmiset murehtivat asioita, joita eivät ehtineet kertoa tai sanoa. Silloin voi olla paikallaan esimerkiksi kirjoittaa kirje ja laittaa se mukaan arkkun. Se on mi-

nusta kaunis tapa ja suuri helpotus, kun näin saa asian mieltään painamasta.

Äitini kanssa olimme mukana Minna Havukaisen ”Maasta sinä olet tullut” –valokuvanäyttelyssä, joka käsittelee kuolemaa. Näyttely oli Titanicissa, minkä lisäksi aiheesta oli pyhäinpäivän tapahtuma Pyhän Ristin kappelissa. Minulle näyttelyssä mukana oleminen oli konkreettista surutyötä. Kun pyhäinpäivän tilaisuus viimein oli ohi, olin ihan takki tyhjä, mutta toisaalta tunsin, että surutyö oli tehty, vaikka tuntui tyhjältä.” •

Urnahautaukset yleisimpiä

Vuonna 2009 yhtymässä oli hautauksia noin 1800, joista arkkuhautauksia viitisensataa ja loput tuhkahautauksia.

Vuoden tapahtumista mainittakoon Turun hautausmaan WC-tilojen ajanmukaistaminen. Sinne rakennettiin kolme yleisöväessaa. Hautausseurasto oli myös mukana perennatutkimushankkeessa, jossa haetaan yksivuotisten kesäkukkien käytölle ekologisempaa ja taloudellisempaa vaihtoehtoa. Mielenkiintoinen päätös olivat yleisohjeet hautausseurastomerkkeihin kiinnitettävistä henkilökuvista. Vainajan kuvan voi vastaisuudessa liittää muistomerkkiin, paitsi Turun Vanhalla hautausmaalla, Katariinan, Maarian, Kuusiston, Kaksikerran sekä Piikkiön hautausmailla, eli vanhimmilla kirkko-

mailla, joissa kuvien kiinnittäminen on kielletty kulttuurisista syistä. Kuva tulee kiinnittää kiinteästi ja sen tulee kestää ajan patinaa.

Kaikkiaan hautausmailla hoidettiin noin 22 000 hautaa. Yhden hoidetun haudan menot ovat keskimäärin vuodessa noin 120 euroa.

Mitä maksaa?

Hautauksen kulut vaihtelevat sen mukaan, miten suuresti tai pienesti hautajaiset haluaa järjestää. Urnahautaus on yleisin, ja sen kulut seurakunnan puolelta ovat 300 euroa. Summa sisältää urnahautapaikan, tuhkauden, haudan kaivuun sekä haudan kunnostuksen hau-

tauksen jälkeen. Muille kuin oman seurakunnan jäsenille kappelin vuokra on 60 tai 200 euroa kappelin koosta riippuen.

Muistotilaisuus esimerkiksi seurakuntakodissa maksaa tyypillisesti 30-50 euron perusmaksun sekä 25 euroa tunnilta. Tarjoilut eivät sisälly hintaan.

Urnahaudan kunnossapito eli nurmahoito maksaa 39 euroa kesässä. Arkkuhautauksen vastaavat kulut ovat 566 euroa ja sen jälkeen 63 euroa kesässä.

Uurna ja arkku, vainajan kuljetus sekä hautakivi kuuluvat hautausseuraston palveluihin, eikä seurakunnalla ole niissä kuluissa osuutta. Sama pätee kuolinilmoitukseen, kukkalaitteisiin, perunkirjoitukseen ja esimerkiksi pitopalvelun palveluihin. •

Luottamusta ja työtä

Mitä ajattelevat luottamushenkilöiden työstä valtuutetut Juha Nappu, Merja Ainasoja ja Petra Määttänen?

Petra Määttänen:

”Olen pohtinut omaa suhdettani kirkkoon ja lähdin mukaan, koska ajattelin voivani ehkä edustaa niitä seurakuntalaisia, jotka ovat miettineet kirkkoon kuulumisen mielekkyyttä. Itse ajattelen voivani vaikuttaa kansankirkkomme suuntaan ja tulevaisuuteen toimimalla sen sisällä.

Minusta kirkko voisi olla rohkeasti modernimpi, suvaitsevampi ja rakastettavampi. Kirkko voisi keskittyä ydinsanomansa, lähimmäisen rakkauden ja uskon toteuttamiseen ja luottaa, että se kantaa. Kirkosta eroaminen on käynyt mielessä, mutta se on protestina kertakäyttötavaraa ja hukkuu tuhannen muun joukkoon. Lisäksi olen iloinen veronmaksaja –myös kirkollisveron. Nyt voin vaikuttaa siihen miten kymmenykseni käytetään.

Toimin Martin seurakunnan seurakuntaneuvostossa, kirkkovaltuustossa, yhteisessä kirkkoneuvostossa ja erilaisissa toimikunnissa. Yksinäni en ole saanut aikaan mitään, yhdessä muiden kanssa olemme pyörittäneet hallinnollista koneistoa ja tehneet päätökset, johon koko seurakunnan toiminta käytännössä perustuu. Kylmästi tiivistettynä kysymys on siitä, mihin seurakunnan ja seurakuntayhtymän rahoja käytetään.

Kuluneelta kaudelta on jäänyt mieleen monia mielenkiintoisia asioita. Seurakuntaneuvostossa koimme tärkeiksi kuunnella aktiivisten seurakuntalaisten ääntä ja vahvistaa pyhäkoulutoimintaa ja tur-

vata sen toiminta Martin seurakunnassa. Hirvensalon kirkon laajennushanke on mielenkiintoisessa vaiheessa ja rakennustoimikunnanjäsenenä on mahdollisuus olla rakentamassa jotakin hyvinkin näkyvää ja konkreettista.

Aikaansaamisena ja onnistumisena pidän myös hyvän keskustelun heräämistä. Tämän kauden aikana on valmisteltu sekä seurakuntayhtymän että seurakuntien toiminnan strategioita, pohdittu miten seurakuntayhtymä on mukana Turun kulttuuripääkaupunkihankkeessa, suunniteltu ja kokeiltukin uusia toimintamuotoja kuten Ilta Lauran kanssa –talk show’ta.” •

Merja Ainasoja:

”Alun perin syy mukaan lähtöni uskoon tulemisen jälkeen oli halu osallistua ja vaikuttaa lähinnä oman seurakunnan toimintaan. Vähitellen työnkuva on laajentunut.

Omassa eli Kaarinan seurakunnassa toimin seurakuntaneuvostossa ja sen ohessa aikuistyöryhmän jäsenenä. Lisäksi olen toiminut kirkkoväärtinä eli jumalanpalvelusavustajana. Olen myös kirkkovaltuuston sekä -neuvoston jäsen.

Minulle tärkeintä työssä on evankeliointi eli saada ihmiset ymmärtämään kristillinen sanoma ja sen arvot. Haastetta riittää väen saamisessa mukaan toimintaan ja kirkon kynnyksen madaltamisessa. Käytännön toiminnassa on tärkeää

Petra Määttänen.

Merja Ainasoja.

Juha Nappu.

turvata taloudelliset ja henkilöresurssit ja työntekijöiden tasapuolinen ja oikeudenmukainen kohtelu.

Yksin kukaan ei saa aikaan mitään, mutta olen pyrkinyt olemaan tunnollisesti mukana, tutustumaan mahdollisimman perusteellisesti asioihin ja avoimesti tuomaan esille näkemykseni. Luottamustoimiini on liittynyt paljonkin asioita, joissa juristikoulutuksestani vakaumusten lisäksi on ollut hyötyä.

Jäsenkato on yksi vaikeimpia haasteita. Ympäriöivän yhteiskunnan muuttuminen samoin. On joskus vaikeaa sovittaa yhteen tuttu ja turvallinen eli perinteinen kirkon toiminta nykyajan haasteisiin. Liika konservatiivisuus ja liika uudistusmielisyys käyvät jatkuvaa taistelua. Jatkuva diakonia-avun tarpeen kasvaminen on myös haasteellista.” •

Juha Nappu:

”Olin ensimmäisen kerran ehdokkaana vuoden 1994 vaaleissa, partiolaisten edustajana. Silloin motiivi oli päästä osallistumaan omaa lippukuntaa koskevaan päätöksentekoon. Lippukunnanjohtajan tehtävät ovat nyt jääneet, mutta luottamustoimet jatkuvat.

Yhtymätasolla luottamustehtävistä keskeisimmät ovat kirkkoneuvoston ja kirkkovaltuuston jäsenyys. Paikallisseurakuntatasolla olen Henrikin srk:n seurakuntaneuvoston sekä työjaoston jäsen.

Olen pyrkinyt vaikuttamaan ennen kaikkea siihen, että yhtymän taloutta hoidetaan asianmukaisesti. Kun talous on tasapainossa, pystymme takaamaan riittävät työntekijäresurssit ja laadukkaat palvelut seurakuntien jäsenille.

Henrikinseurakunnan edustajan näkökulmasta pyrin myös varmistamaan, että oma seurakunta tulee tasapuolisesti huomioitua yhtymätason päätöksenteossa. Nykyisen valtuustokauden merkittävin asia on ollut Henrikinkirkon laajennusprojekti, jonka käynnistämiseen ja eteenpäinvientiin olen ollut vaikuttamassa.

Haasteellista työssä on esimerkiksi ajankäyttö. Pelkästään kirkkoneuvoston 20 kokouksessa kertyi viime vuoden aikana 662 pöytäkirjapykälää. Vaatii työtä paneutua jokaiseen asiaan.

Toisaalta positiivinen palaute on ollut rohkaisevaa ja motivoivaa. Luottamushenkilönä toimiminen on monipuolista ja haasteellista. Joka vuosi oppii aina paljon uutta ja mielenkiintoista.” •

VUXEN POOLEN

Vapaaehtoispankkiin talletetaan hyvää tahtoa

Vapaaehtoispankki on yksi Åbo svenska församlingenin vuoden 2009 hienoja uutuuksia. Kyseessä on pieni esite, johon täytetään yhteystiedot ja rastietaan, minkälaista vapaaehtoistyötä haluaisi tehdä: auttaako jumalanpalveluksissa tai kahvituksissa, vai ollako mukana ystävötoiminnassa tai vaikka nuorisotyössä.

- Idea lähti siitä, että meillä oli aika paljon ihmisiä, joilla oli halu auttaa, mutta jotka eivät tienneet, kuinka pääsisivät mukaan. Vuxen poolenin ansiosta tiedämme nyt suoraan, kuka on halukas tekemään mitään. Esitettä saa kirkkoista, seurakunnasta ja tietenkin myös netistä. Olemme lähettäneet sen myös uusille jäsenillemme, kertoo

idean isä seurakuntapastori **Fredrik Portin**.

Eniten hanke on houkuttellut nuoria aikuisia. Tällä hetkellä vapaaehtoispankissa on jo yli kolmekymmentä nimeä. Entä mitkä työt ovat olleet suosituimpia?

- Jumalanpalveluksissa auttaminen sekä erilaiset tuolien kantamiset ja vastaavat järjestelytyöt, Portin kertoo ja sanoo hankkeen avanneen myös omia silmiä:

- Henkilökohtaisesti tämä on auttanut minua näkemään, ettei seurakunnassa ole kyse siitä, että minä pappina teen työtä vaan siitä, että me teemme yhdessä työtä. •

Händelser i Åbo svenska församling år 2009

• Trettondagens högmässa firades i S:t Marie kyrka med efterföljande kyrkkaffe där julen sjöngs ut. Efter Trettondagen startade församlingens klubbar och körer samt kretsverksamheten.

• På Kyndelsmässodagen firades familjemässa i Mikaelskyrkan. Barnkören sjöng och namnen på dem som döpts år 2008 lästes upp.

• Den 29 mars 2009 arrangerade miljögruppen en miljömässa i Aurelia, där riksdagsledamoten Janina Andersson medverkade. Efter mässan serverades miljövänligt kyrkkaffe och i aulan fanns ett gratis lopptorg. För kollekten köptes 180 trädplantor till u-länder via kyrkans utlandshjälps annorlunda gåva.

• Tre olika konserter ordnades till förmån för insamlingen Gemensamt Ansvar 2009.

• På Annandag påsk firade församlingen för första gången sin högmässa i Pikis kyrka.

• Den 23 april var Åbo svenska församling värd för Bibelkuppens final. Bi-

belkuppen är en tävling i bibelkunskap mellan svenska lägstadieskolor i Finland.

• Församlingen ordnade en vårfest för alla åldrar på Floradagen den 13 maj.

• I juni startade Sommarcafé för seniorer.

• I anslutning till medeltidsmarknaden den sista veckan i juni firades två mässor med medeltida inslag.

• Den 5 juli firades som ”Skapelsens söndag” med friluftsgudstjänst på Aurelias innergård.

• Den 4 augusti ordnades en halvdagstull till intressanta medeltidskyrkor i Åbonejden.

• Den 6 september firades en Jazzmässa med höstfest i Aurelia.

• Den 13 september firades som missionsöndag. Efter högmässan där biskop em. Erik Vikström predikade ordnades en tanzaniansk missionslunch i Aurelia. Deltagare från Anglican-Lutheran Societys årsmöte deltog både i högmässan och i lunchen.

• Existentiell filmfestival ordnades i samarbete med Församlingsförbundet den 2-3 oktober.

• I oktober inleddes två nya verksamheter i Åbo svenska församling: Heliga danser och Kristen djupmeditation. De heliga danserna utgår från den folkliga dansens enkla grundsteg som är lätta att lära, oavsett ålder och bakgrund. I kristen djupmeditation får deltagaren fördjupas både som kristen och människa. Kristen djupmeditation är Gudsmöte bortom orden.

• På självständighetsdagen ordnades traditionell basar i Aurelia.

• Den 9 december medverkade Åbo svenska församlingens barnkör i Ami Aspelunds konsert ”Sylvias jul” i Domkyrkan.

• Den 13 december samlade Luciaandakten som vanligt fullt hus i Domkyrkan.

• Vid julaftonens julbön i Domkyrkan kl. 12.15 medverkade gosskören CCI.

Huom! Ylläoleva teksti vielä käännettävänä!!

JÄSENYYS KANNATTA!

– KUULUMALLA KIRKKOON SAAT MM. NÄMÄ TARJOUKSET

RIPPILEIRI

Tämä kuponki oikeuttaa rippikoulun käymiseen alla olevalla hinnalla. **Tarjous voimassa myös ilman kuponkia!**

JÄRJESTÄJÄN KULUT:

Kiinteistökulut.....	230 €
Ruokailu.....	170 €
Palkat sivukuluineen.....	100 €
Muut kulut.....	35 €
Yhteensä.....	535 €

HINTA SINULLE:..... 0 € !!!!

KYSY MYÖS AIKUISRIPPIKOULUTARJOUKSIAMME!

PERHENEUVOJA

Tämä kuponki oikeuttaa saamaan apua seurakunnan perheneuvojalta. **Tarjous voimassa myös ilman kuponkia!**

JÄRJESTÄJÄN KULUT (TAPAAMISIA KESKIMÄÄRIN KUUSI KERTAA)

Kiinteistökulut.....	30 €
Palkat sivukuluineen.....	480 €
Muut kulut.....	210 €
Yhteensä.....	720 €

HINTA SINULLE:..... 0 € !!!!

KUN PARISUHTEESSA MENEÄ HYVIN, PERHEESSÄ MENEÄ HYVIN!

VIHKIMINEN

Tämä kuponki oikeuttaa kirkkohäihin sekä onnentoivotuksiin! **Tarjous voimassa myös ilman kuponkia!**

KULUT SEURAKUNNALLE:

Kiinteistökulut.....	175 €
Palkat sivukuluineen.....	110 €
Muut kulut.....	25 €
Yhteensä.....	310 €

HINTA SINULLE:..... 0 € !!!!

IKIMUISTOINEN PÄIVÄ SYNTYY IKIMUISTOISSA PUITTEISSA!

HYVÄNTEKEVÄISYYSKUPONKI

PALAUTA JA TIENAA 5 EUROA HYVÄNTEKEVÄISYYTEEN!

Palauttamalla tämän kupongin Turun ja Kaarinan seurakuntayhtymään kuuluvan seurakuntasi kolehtihaaviin osallistut hyväntekeväisyyteen. Maksamme jokaisesta kolehtihaaviin palautetusta kupongistä Kirkon Ulkomaanavun kautta tehtävälle avustustyöllle viisi euroa.

Rahat käytetään hädänalaisten auttamiseen.

TOIMIPISTEEMME TURUN JA KAARINAN LISÄKSI

Seurakuntalainen maksaa kirkollisveroa vuodessa keskimäärin 160 euroa. Olemalla kirkon jäsen tuet vähäosaisia sekä kotimaassa että ulkomailla. Kartalla näkyvien nimikkolähettikohteidemme lisäksi avustimme mm. Haitia.

- ITÄ-AFRIKKA
- JAPANI
- KAMBODZHA
- ETIOPIA
- KIINA
- VENÄJÄ
- HONGKONG
- TANSANIA
- BOTSWANA
- VIRO
- RANSKA
- VENÄJÄ
- NEPALI
- PIETARI
- MORDVA
- INTIA
- MONGOLIA,
- PAKISTAN
- NAMIBIA
- INDONESIA

PÄIVÄKERHO

Tämä kuponki oikeuttaa tulemaan päiväkerhoon leikkimään ja viihtymään syys- ja kevätkauden. **Tarjous voimassa myös ilman kuponkia!**

JÄRJESTÄJÄN KULUT (20 LAPSEN RYHMÄ):

Kiinteistökulut.....	630 €
Henkilökunnan palkka.....	1220 €
Muut kulut.....	40 €
Yhteensä.....	1890 €

HINTA SINULLE:..... 0 € !!!!

MUISTA MYÖS PERHEPÄIVÄKERHOT SEKÄ ILTAPÄIVÄKERHOT!

KASTE

Kasteessa lapsi otetaan seurakunnan yhteyteen ja hän saa nimen. Liittymismaksua tähän kerhoon ei ole.

JÄRJESTÄJÄN KULUT:

Kiinteistökulut.....	40 €
Palkat sivukuluineen.....	120 €
Muut kulut.....	5 €
Yhteensä.....	165 €

HINTA SINULLE:..... 0 € !!!!

HUOM! SAMAN HINTAAN MYÖS USEAMPI NIMI!

KIRKKOKONSERTTI

Tämä kuponki oikeuttaa osallistumaan johonkin tai kaikkiin lukuisista konsertista, joita kirkkoissa vuosittain järjestetään. **Tarjous voimassa myös ilman kuponkia!**

JÄRJESTÄJÄN KULUT:

Kiinteistökulut.....	525 €
Palkat sivukuluineen.....	710 €
Muut kulut.....	550 €
Yhteensä.....	1785 €

HINTA SINULLE:..... 0 € !!!!

NAUTINNOLLISTA KONSERTTIA!

KIRKKO JA ME -LEHTI

Seurakuntalaisena saat kerran kuussa ajantasaisen ja mielenkiintoisen lukupaketin asioista, joista on syytä puhua – kirkosta mutta myös muusta.

Päivittäiset tapahtumat, tilaisuudet sekä tieto muista palveluista löytyy nopeimmin osoitteesta www.turunseurakunnat.fi

Seurakuntalaisia kiinnostavia asioita voi seurata myös neljällä radio- ja tv-kanavalla.

HERRANEN AIKA
MITÄ TARJOUKSIDA!

KUINKA MONI MAHTAA
PALAUTTAA HYVÄN-
TEKEVÄISYYSKUPONGIN?

LISÄÄ TARJOUKSIDA:
TURUNSEURAKUNNAT.FI
EVL.FI
LIITYKIRKKOON.FI

